

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΜΕΡΑ ΤΩΝ ΒΟΥΝΩΝ – ΤΕΤΑΡΤΗ 11 ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Συγκέντρωση-Πορεία, ενάντια στις φύσης τη λεηλασία (Τετάρτη 11 Δεκέμβρη, 6.30μ.μ, Θησείο)

ΑΓΡΑΦΑ: ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Στο ερώτημα ενέργεια γιατί και για ποιόν ο ελληνικός νεοφιλελευθερισμός έχει έτοιμη την εφιαλτική του απάντηση. Ληηλασία και καταστολή. Όλα για την κερδοσκοπική δυστοπία παραμερίζοντας την τοπική κοινωνία τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις τους «ύποπτους» δασάρχες, τεμαχίζοντας τη φύση όπως ακριβώς κάνει και για την κοινωνία. Ληηλασία και καταστολή.

Στα Άγραφα σχεδιάζεται η δημιουργία 44 αιολικών πάρκων με την εγκατάσταση 575 ανεμογεννητριών ικανές να συνεισφέρουν στα κέρδη των επενδυτών μερικά επιδοτούμενα εκατομμύρια ευρώ από τα χρήματα όλων για την πώληση ηλεκτρικού ρεύματος. Ήδη σε δύο οροπέδια της περιοχής των Αγράφων εγκρίθηκε η εγκατάσταση 40 ανεμογεννητριών σε υψόμετρο 1500 μέτρων και άνω. Την καταστροφή της βιοποικιλότητας των βιότοπων και μάλιστα στο όνομα της πράσινης ανάπτυξης όπως ονομάζουν την επενδυτική δραστηριότητα γύρω από τις ανεμογεννήτριες η εγκατάσταση των οποίων απαιτεί καταστροφή του υπάρχοντος τοπίου αλλά και του βιοαποθέματος. Έχουν εγκαταστήσει σε όλη την ηπειρωτική και νησιώτικη χώρα ανεμογεννήτριες και συνεχίζουν χωρίς καμιά προδιαγραφεί χωρίς κανένα όριο. Μα αυτό δεν κάνουν και με τις εξορύξεις χρυσού στην Χαλκιδική τις εξορύξεις Βωξίτη στην Γκιώνα και στον Παρνασσό με την προαναγγελλόμενη εκτροπή του Αχελώου, και με τον τεμαχισμό της Ηπείρου αλλά και άλλων περιοχών σε οικόπεδα εξόρυξης υδρογονανθράκων.

Ληηλασία και κερδοσκοπία η κανονικότητα του νεοφιλελευθερου κρατισμού. Η παγκόσμια ενεργειακή κρίση δημιουργείται και βαδίζει χέρι-χέρι με τις λογικές της προόδου και της

ανάπτυξης. Το φαντασιακό της αδιάκοπης μεγέθυνσης της παραγωγής, της υπερκατανάλωσης, της μεγάλης κλίμακας του κράτους και του πολυεθνικού κεφαλαίου απέναντι στη δημοκρατική διαχείριση της κοινότητας αποτελούν συνιστώσες και προβλήματα που δεν μπορούν να κατανοηθούν εκτός της ιδεολογίας της συνεχούς ανάπτυξης. Για εμάς, ο στοχασμός πάνω στο ενεργειακό ζήτημα θα πρέπει να είναι κατ' εξοχήν πολιτικός. Σε αντίθεση με τις αντιλήψεις της αριστεράς περί κρατικού σχεδιασμού και παραγωγισμού, θεωρούμε ως άξονες για μια συνεπή απάντηση στις ενεργειακές προκλήσεις την αποκέντρωση, την απομεγέθυνση και την αυτοδιεύθυνση.

ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ

Η εμπειρία των μεγάλων κινημάτων του πρόσφατου παρελθόντος για την υπεράσπιση των κοινών αγαθών δείχνει ότι ο μόνος τρόπος για να είναι αποτελεσματικά είναι να οργανώνονται με αμεσοδημοκρατικό, ισότιμο τρόπο και να περιλαμβάνουν στο λόγο τους την κριτική στη λογική της ανάπτυξης και της υπερεκμετάλλευσης των φυσικών πόρων. Πέρα απ' όλα τα άλλα, το ζήτημα της διαχείρισης των φυσικών πόρων είναι ένα ζήτημα δημοκρατίας και κοινωνικού ελέγχου. Οφείλουμε να μην παραβλέπουμε αυτή την οπτική, ενισχύοντας πρακτικές αποκέντρωσης και έμφασης στην τοπικότητα του ενεργειακού σχεδιασμού, υποστηρίζοντας την αξία προτάσεων αυτοπεριορισμού και εξοικονόμησης ενέργειας.

Το φράγμα της Μεσοχώρας, οι εξορύξεις στα παρθένα εδάφη της Ηπείρου, οι κινεζικές επενδύσεις στο λιγνίτη και οι ανεμογεννήτριες στις κορυφές των Αγράφων αποτελούν μέρη ενός συνολικού, καταστροφικού σχεδιασμού για τις κοινωνίες και το περιβάλλον κι έτσι πρέπει να αντιμετωπίζονται.

- **ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΑΓΡΑΦΑ ΧΩΡΙΣ ΑΙΟΛΙΚΑ**
- **ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΕΣ ΛΟΓΙΚΕΣ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ**
- **ΑΜΕΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ-ΤΟΠΙΚΕΣ ΑΥΤΟΘΕΣΜΙΣΕΙΣ**

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας